

talte om, at der et Sted nævnes en Bolig for et Bud, et andet Sted en Bolig for et Bud og en Portner, og ikke vidste, hvad der var hvad, ligger det i, at det ærede Medlem ikke har været opmærksom paa, at der er Tale om to Boliger, en for et Bud eller Portner eller Brandvagt, hvad man vil kalde ham, i den gamle Geheimearkivbygning mellem de to Porte, der der ere afsatte, og en for en Mand, der er Bud eller Portner eller begge Dele, i den øvre Halvdel af den nederste Etage af selve den østre Pavillon.

Den næste Etage, der paa Façaden fremtræder som en Enhed, er ogsaa ifølge sit Indre en Enhed. Det er nemlig Læsesalen. Det er altsaa den, der anbringes i Beletagen. Derimod har det ærede Medlem vel ikke noget at indvende? Det er den, der bliver vis-à-vis Rigsdagens Læseværelser, saa man skulde ikke synes, at det kunde mispryde eller mishage Rigsdagen eller nogen anden at faa en saadan Genbo.

Den næste Etage bliver ogsaa i denne Pavillon en Enhed. Og saa kommer de tre Tagetager. Det ærede Medlem spurgte, hvorfra disse Lofter eller Tagetager skulde faa Lys. Det skulde de faa ovenfra gennem Vinduer. At disse ikke alle ere afsatte her, er ganske sandt. Det er formodentlig af den Grund, at dem vil man dog ikke kunne se fra Gaarden.

Hvad angaar den vestre Pavillon, er hver af de der i Façaden indtegnede Etager delt i to. Det indeholder tilstrækkelig Forklaring og bringer tilstrækkelig Overensstemmelse mellem Bygningens Ydre og dens Indre, saaledes som det efter den foreliggende Plan skal være. — Saa var der selve Façaden. Heller ikke den fandt Naade for det ærede Medlems sagkyndige Øje. Ja, det maa man jo finde sig i. Vi have fundet den tilstrækkelig smuk; det er en Smagssag, hvorom jeg ikke finder Anledning til videre at disputere med det ærede Medlem. Stilen er jo valgt saaledes netop for at svare til den Stil, som Slotets Rigsdagsfløj lige over for, ifølge den godkendte Plan, skal have, og jeg har ikke hørt det ærede Medlem bestride, at der netop ogsaa med denne Façade vil fremkomme den fornødne Harmoni mellem disse to Sider af Rigsdagsgaarden.

Saa rejste det ærede Medlem et Par

Spørgsmaal, som jeg til Slut vil sige nogle Ord om. Han spurgte, hvem der overfor Staten havde *Ansvar*, hvis dette Projekt blev godkendt og gennemført. Det forekommer mig at være et temmelig overflødig Spørgsmaal ikke blot for den, der kender Grundloven, men ganske særlig for den, der har læst den første Linie i det foreliggende Lovforslag, der jo lyder saaledes: „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til o. s. v. . .“. Det er altsaa Ministeren for offentlige Arbejder, der, baade efter Grundloven og efter Forslaget, her foreligger, samtidig med, at han faar Bemyndigelsen, ogsaa faar *Ansvar* for, hvorledes han benytter den. Naar det ærede Medlem saa spørger — og det var nok det, der efter hans Mening var det mest dræbende Stød for dette Projekt —, hvilke *Autoriteter* Regeringen har at støtte sig til i denne Sag, saa vil jeg svare, at den med Hensyn til de Bygninger, der her er Tale om, de Lokaler, der her skulle tilvejebringes, har de bedst mulige *Autoriteter* at støtte sig til, nemlig de højeste Embedsmænd indenfor de Ministerier, til hvis Brug disse Lokaler ere henlagte. Jeg nævnedes allerede før i saa Henseende Rigsarkivaren som den, der har erklæret de Lokaler, der her er Tale om for Rigsarkivet, for fuldt ud fyldestgørende. Det samme er jo Tilfældet med alle de øvrige Lokaler, saa vist som de ere anbefalede af Kommissionen, hvori netop de paagældende Ministeriers øverste Embedsmænd næst Ministrene have haft Sæde. Nu kan jeg jo tænke mig, at det ærede Medlem vil sige — dertil kender jeg det ærede Medlem tilstrækkeligt —: Ja, hvad forstaa Embedsmændene sig paa alt dette! Det er jo Kunstnerne, vi maa have frem, det er jo deres *Autoritet*, vi skulle støtte os til; det var selvfølgelig dem, jeg tænkte paa, naar jeg spurgte om *Autoriteter*. — Ja, mine Herrer, i saa Henseende vil jeg da først henlede Opmærksomheden paa, at Arkitekters Bistand har man jo haft. Det er Arkitekter, der have tegnet, hvad der her er tegnet. Jeg ved jo vel, at det ærede Medlem ganske ignorerer dem som Arkitekter. Den ene af dem, Hr. Lange, vil han slet ikke regne med som saadan, fordi han ikke er akademisk Arkitekt. Det ærede Medlem for Fredensborg (Johan